Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3248 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 2 JUILLET 1929 — NGÀY 26 THÁNG NĂM, NĂM KỈ-TỊ SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 22

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

QUINQUINA COUSIN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Massard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gửi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Nhà báo phải trả bạc trước và gửi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gửi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá sẽ:

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc

Davignon, Bourdet & Cie

9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

GÁI CÓ HỌC

Bên nước Pháp, ngày từ đời vua Lu-y thập-tứ, nhà tổ-sư nghề hài kịch cũng đã có đặt ra hai vở tuồng để nhạo báng những kẻ phụ-nữ nhiều chữ nghĩa. Một là vở *Les Femmes Savantes* (Đàn-bà hay chữ), hai là vở *Les Précieuses Ridicules* (Đàn-bà kiểu cách nực cười). từ đó bao nhiêu đàn-bà con gái mà chuyên việc học-hành sách vở, thì gọi là những kẻ đi tất xanh (*Les bas bleus*), không biết là vì lẽ gì, ý chừng cái rởm, cái câu-kỷ của bọn phụ-nữ nhiều học, thường lộ ra ở những cách ăn mặc câu kỷ, vì không từng thấy ai đi tất sắc xanh. Bây giờ thì các nhà làm văn bên Tây, thường tả một người đàn-bà nhiều học, đong-đông cao, gầy-gò, ăn-bận bằng thứ vải to, mắt đeo nhớn kính, m.ệng không biết cười là gì, khó tánh đối với thân-nhân, đối với kẻ ăn người ở.

Đó toàn là những cách tả, có ý trào tiếu, nhà nữ-sĩ, cũng có hay mà cũng có hại. Hay đối với những kẻ phụ-nữ học chưa đến nơi, sanh tự-phụ, không ai muốn giao-thiệp cùng. Mà rõ là vì làm cho nhiều người yên trí rằng, bao nhiêu đàn-bà con gái học nhiều là đáng cười cả, đi-chi nhiều nhà có con gái không cho đi học, bởi một cái ý-kiến sẵn sàng đó, ý-kiến ấy lại thuận tai cho những kẻ có cái thông thường lý-sự, người Tây kêu là *bon sens*, mà người ta thì gọi là cái khôn ngoan phải chẳng.

Ở đời không cái gì đáng phục bằng những kẻ thật tình có cái khôn ngoan phải chẳng; mà không có cái gì đáng ghét cho bằng những kẻ hay viện những lẽ khôn ngoan phải chẳng ra mà rằn dạy người ta.

Không cứ là đàn-bà con gái, kẻ nam-nhi mà làm ra những kiểu cách nhà bút nghiên quá, cũng ngứa mắt người ta. Người thật tình ham học mà vô tâm ở những cách ăn mặc, đối với những kẻ chỉ tâm làm ra những cách vô tâm, nó khác hẳn nhau. Ai tình mắt không bao giờ lầm. Ngày xưa ta cũng có những thầy đồ cũn, chi-tâm xốc-xếch, quần cháo-lòng ống thấp ống cao, khăn quấn cho ra cái rế. Không cứ phải thế mới là người hay chữ. Xưa cũng có những bực phong-nhã lịch-sự mà văn hay chữ tốt. Vậy thời đàn-bà cũng thế. Phàm những cô học chưa đến nơi, mới biết được tí nhiều đã tưởng ta là một bậc kỳ-nữ, cho nên mới phải làm ra những bộ dạng lả lùng, như là *đeo lon* của nhà đi học vậy. Người thật có học-thức, thì đàn-bà cũng như đàn-ông, cũng biết chịu đời; ở những sự bổ chịu đời, cho nó vững lòng cha mẹ anh em, cho nó khỏi chường tai ngược mắt kẻ trông vào, cái gì thật gọi là phiền phức, vẻ vời ngu-xuẩn, mới khinh bỏ; mà khinh bỏ một cách kiu-đáo, đừng làm ra bộ khôn hơn ai cả. Thế mới là một cách ăn ở có trí của người phụ-nữ học-thức.

Cái học-thức thật, đối với nam-nhi cũng như đối với phụ-nữ, không có bao giờ là dở cả. Đã đành nhà triết-học nói rằng: Sự học không có ở trong Tạo-hóa, nghĩa là trời đất sanh ra người vốn không có bắt-buộc phải học, nhưng ai đã được học cũng phải công-nhận rằng sự học là một sự hay, dầu có vì nó mà phải kham thêm những công việc Hôn-công không hết ta làm, cái khó nhọc dư để thật là cũng bổ. Vả xét xem cả cái xã-hội người ta, là lấy cái lẽ người ta đã thêm cái học vào trong tánh trời, mới thành ra xã-hội. Giống người sở dĩ không sanh-hoạt như con dê, con hươu, con gà, con thỏ, là đã đoạt quyền Tạo-hóa bằng cái học-thức. Vậy thời nhân-loại muốn tăng cái phẩm-sung-sướng ở trong cái phẩm-vi xã-hội, thế tất là phải có học, mà ai cũng phải học.

Trong mười thành khổ-não đau đớn của người ta trong xã-hội, thì chín thành là do cái khuyết-điểm trong sự học, là do còn nhiều người ngu-dốt quá; hoặc kẻ được học, phận sự được sử-linh những kẻ ngu-dốt, mà học chưa đến nơi.

Người đàn-bà, sở-dĩ phải chịu cái phận rất thiệt thòi ở trong xã-hội, mà nhiều khi lại làm cho người đàn-ông cũng thiệt thòi lây, cũng chỉ vì đàn-bà không được học cho thật ra học.

Duy chỉ có những sự học dối, nghĩa là học để khoe tài mà thôi, nó mới làm cho người đàn-bà có chút học hóa ra một vật đáng cười..

T. B.

ÁN-CƯỚP ĐUỔI TRÂU

Đã cái nạn trâu chết chưa yên, lại còn thêm cái nạn cướp đuổi trâu nữa.

Trong đêm rồi, một bọn cướp 11 đứa, đến tại làng Phu-no (Sốc-trăng) đánh nhà của Trinh-Phan và Lam-Bích mà toan đuổi 8 con trâu của hai nhà ấy.

Trinh-Phan bị bọn cướp đánh trong (bương, phải chở vào nhà dưỡng đường cứu cấp. Những rốt rồi, bọn ấy đuổi cũng không được bầy trâu ấy, đành bỏ lại đó mà tẩu thoát. Vì trong bọn cướp nầy, người ta có nhìn được rõ một hai bợm.

Hiện nay quan quân đang hết sức tập-nã.

NHÔM

Hội-đồng quản-hạt

Bữa thứ năm 4 Juillet tới nầy, đúng 4 giờ chiều, các ông nghị-viên quản-hạt Tây Nam sẽ nhóm hội bất-thường trong 8 ngày để bàn-cãi 99 điều khoản.

Việc bài trừ bịnh ho lao

Mới vấn-đề rất quan-thiết mà các nhà khoa-học rất lấy làm để tâm, là vấn-đề lập các nhà hộ sanh riêng cho đờn sản phụ có bịnh ho lao, là bảo-vệ cho các hài-nhi của các sản-phụ ấy.

Người bịnh ho lao thì ai cũng biết là một bịnh nguy-hiểm, nhưng lại là người đàn-bà có thai mà mắc bịnh ho lao thì lại càng ngày hiểm lắm nữa, vì rằng ngày i sản phụ vốn đã bị bịnh lao hành hạ, các cơ-thể trong mình đã lao lực rồi, thế mà nay lại có cái thai nó ăn kẹ phổi mình, để mà sanh trưởng thì thật là nguy hiểm lắm thay.

Gặp những khúc như thế, các nhà y-học thật lấy làm bối rối, bàn-khoăn. Chẳng biết nên hộ-sanh đứa nhỏ đi để mà cứu lấy người mẹ chăng? Hay là nên cứ để mặc kẻ mẹ chờ cho đứa nhỏ sanh ra được vuông tròn đã?

Ở các ngoại-quốc phần nhiều các nhà y học hay theo cái kế thứ nhứt, nhưng ở nước Pháp thì thường theo kế thứ nhì hơn.

Tuy rằng ý kiến về việc chữa chạy bịnh lao trong khi người đàn-bà có thai-nghén, các nhà y-học có mỗi người mỗi khác, nhưng về việc khi đứa nhỏ đã sanh nở ra đời rồi, thì ai nấy cũng cùng một ý rằng không nên để cho người mẹ bịnh lao chăn nuôi đứa nhỏ được; nó có đem đứa nhỏ đi xa hẳn người mẹ có bịnh lao là cốt để cứu cho đứa nhỏ khỏi bị truyền sang; dẫu rằng bịnh lao vốn có tánh di truyền nữa, nhưng cũng cố sức để phòng như thế, để họa cứu vớt được phần nào chăng.

Vì vậy người ta mới nghĩ ra việc lập ra các nhà hộ-sanh cho các sản-phụ có bịnh lao, và cho những hài-nhi sắp bị đầy vào cái bịnh ghê gớm ấy.

Năm 1921 giáo sư Bernard và giáo sư Couvelaire ở bên Pháp đã hiệp ý với nhau, lập nên ở nhà thương Baudelocque một nhà hộ sản nhỏ cho các sản-phụ có bịnh lao. Từ bấy giáo-sư Bernard và Rist đồng lao cộng tác với nhà-thương Baudelocque mà ra tay cứu chữa các bịnh nhân. Cứ đăng no giao các sản-phụ có bịnh lao cho đồng kia, đồng kia lại giao các trẻ con là con các người có bịnh lao cho đồng nọ, để đổi bên xem xét mà cứu chữa chuyên mỗi bên một đăng; lại có một hội do Mme Seligman làm hội-trưởng nhận đem các con trẻ ấy về các chốn nhà quê chăn gát nuôi nấng.

Nhà hộ-sanh ấy lại nhận cả các bịnh nhân của các nhà-thương khác, và của nhà-thương Baudelocque giao đến nữa.

Người ta để ý xét nghiệm kỹ càng trong mấy năm, thì thấy những trẻ đã được hơn ba tháng cứu thoát được nhiều lắm; chưng còn những trẻ dưới ba tháng thì xem ra không cứu được công-hiệu bằng; mà cứ xem cái biểu thống-kê M. Couvelaire thì trong 100 đứa trẻ vào hạng ấy, chết mất 30 đứa.

Ngày nay thì lại được kết quả mỹ-mãn hơn nữa; cứ ông Couvelaire tỉnh ra thì ngày nay trong 100 đứa trẻ, chỉ còn chết độ 7 đứa mà thôi, là nhờ mọi cách săn-sóc nuôi nấng rất khẩn ngoan; trong những cách ấy có cách đàng sữa người mà nuôi các trẻ ấy; vì rằng những con trẻ ấy, bởi mẹ có bịnh lao, kẻng không được bú sữa mẹ, thì tất phải có vú nuôi cho bú sữa, mới có sức bổ dưỡng mà chống lại bịnh được.

Vậy về việc cứu chữa các con trẻ con các người bịnh lao nay xem ra có kết quả tốt lắm rồi; nhưng còn các người sản-phụ mắc bịnh lao, thì xem ra chưa được có kết quả như thế.

Dị-đoan

Chuyện tin ma qui quỉ báo Lục-Tỉnh cũng có bàn nhiều lần, nay tôi xin phép thuật mấy việc tệ dưới đây xin qui độc-giả xét cho.

Mơ tưởng bảo huyền về thần-thánh vô hình vô ảnh, ấy là cái mối sự dị-đoan. Dị-đoan là mối hại rất lớn cho xã-hội.

Đương thời đợi nầy, văn-minh Âu-Á pha lẫn nhau, nên việc tin ma quỉ cũng còn bên tin bên nghi, không chắc rằng có, mà cũng chưa dám đoán rằng không.

Nhưng phần nhiều đờn-bà con nít, đức-ông rất hai không học thức, kẻ bọng người ta nói dị-đoan, thì hay nghe mà lại tin là có thật. Người ta đồn: « Tháng chín tháng mười tới đây, sắp tận thế, nhà không người ta ở, đường không ai đi, ruộng đất không ai cày cấy ». Tôi nghiệp thay!! Cũng vì câu đồn-đãi nầy mà đờn-bà con nít, đờn-ông lố nhố, không biết sống chết ngày nào, cứ việc xài phí ngôn ngữ, công việc làm coi bằng lăng bơ lơ (làm việc cho có chừng). Lại có người nói: năm nay Trời rước Phật bồ-tát (trăn chết) hết rồi, mới tới phiên người ta. Ghê thay lời nói của con người!!!

Tôi mắc bịnh điên tả, ăng ăng nhan nói: « Năm nay ông Hành-binh Hành-khiển dữ lắm, hay sát phạt người ta », chớ ai có biết tại ăn uống không điều độ, hoặc ăn thịt sống, trái cây sống sắt, rồi lửa bu đáp đỏ ão, và bỗi vì trăng mà sanh ra các chứng bịnh ấy?

« Tiết-độ, thể-thảo, sạch sẽ là ba ông thầy thuốc giỏi ».

Tôi viết bài nầy mong rằng ai tỉnh, người dị-đoan thái quá, xin giảm bớt lầu, đặng lo làm ăn bầu tranh đua với cái đời sẽ bôn sống đại chết».

KỲ-NAM-LỮ.

XE CAM-NHÔNG CÁN CHẾT BÀ GIÀ

Bữa 29 Juin vừa rồi, vào khoản 3 giờ rưỡi chiều, tại quai de la Marne (Khánh-hội) lối cầu xây, một cái xe cam-nhông của hãng S. I. C. A. đang chạy, chẳng xuống dốc cầu, chẳng may cán phải một bà già tên Nguyễn-thị-Nam, 66 tuổi chết ngay.

Không rõ sự rủi ro ấy, lỗi tại đường nào. Lập tức bắt tên sớp-phơ giam lại.

Hỏi Đông-bào!

Hãy tiện-lặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của qui đồng-bào của gia-quyến qui-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Ông Couvelaire có nói trong 100 sản-phụ có bịnh lao, sau khi sanh sở được ba năm rồi, chỉ còn được mười người, sống thôi. Tuy vậy, người ta còn ra công gắng sức hết đời lấy đến đời khác để mà tìm cách cứu chữa cho bằng được, dẫu hao công tốn của đến bao nhiêu cũng chẳng quản, dẫu chưa được như ý cũng không nản lòng thì chắc thế nào rồi đạt được tới mục đích vậy.

THỂ-THÁO

Chúa nhựt nầy nhằm 30 Juin 1929 đại sân L'Etoile de Giadinh có ba cuộc đấu cầu như sau nầy:

Từ 3h à 3h40 hội Shell club đá với hội Thudaumot B.

Đang giữ giám cuộc ra lịnh cho đá thì thấy hàng ngũ bai bên như vầy:

Shell club

Mãn Nam Tamboo Luy Phu

Tề Vũng Tưởng

Mẹo Poui

Cang

Thudaumot B:

Khánh Lê Đức Mùi Tỷ

Phép Binh Huê

Bo'eynon Beffroo

Thuôi

Giám cuộc ra lịnh cho đá thì thấy Thudaumot B chuyền banh trước vừa đem xuống thì bị Vũng lấy banh đá liền, hai bên sấm lấn nhau rất kịch liệt, thiệt là một trận hồn chiến bất phân thắng bại. đâu đặng chừng 15 phút đồng hồ thì bên Thudaumot đem banh xuống hãm thành rất kịch liệt song cho có đặc cớ banh khỏi đã lên gặp anh tiếp ứng trang ương Thudaumot chận banh lừa xuống, Tamboo chạy tới lấy banh lừa qua khỏi hàng tiếp ứng đá qua cho Mẫn, Mẫn đá vô Tamboo đón đầu banh lọt vào lưới. Shell ăn 1 bàn (1 à 0)

Đem banh lên đá lại thì coi bên Thudaumot quyết gỡ song nhờ có Vũng và hai người hậu tiệc lẹ làng nên khó gỡ đặng; cho đến giờ giải lao.

Vô đá lại thì coi Thudaumot chẳng có nao nùng chết nào cả nên đá coi khá lắm, song hàng tiền đạo chạy coi còn thưa thớt lắm, kẻ tới người lui nên ăn không đặng bên Shell là vậy đó; đâu chừng 15 phút thì coi bên Shell mệt nhiều lắm nhứt là Nam vì lo đánh teun's nên chạy chẳng nổi nên phải nằm dài trên sân mà thở dốc. Còn chừng ít phút nữa nghỉ thì bên Thudaumot B bị phạt góc (corner) Nam đá vô, anh hậu tập chận lại, trái banh dội lọt vào lưới. Shell ăn hai bàn (2 à 0). Bên Thudaumot B đều khá hết. Còn bên Shell thì sát hơn mọi lần nhiều lắm.

Từ 3h40 tới 4h40 thì hội Commerce A thấu nhau với Electro A. Bên Electro A thấu mấy anh tướng tài nên rúc bên B qua. Khi giám cuộc ra lịnh cho đá thì thấy bên Electro chuyền banh trước, vừa đem xuống thì bị Lấy banh đá liền bị hàng tiền đạo bên Commerce đem xuống hãm thành rất dữ dội, anh thủ thành không thể nào đỡ nổi nên phải thua 1 bàn (1 à 0). Đổi anh thủ thành khác là vì Bên Electro thiếu hết anh thủ thành, vì vậy nên nữa giờ đầu phải thua hết 3 bàn (3 à 0).

Vô giải laora đá lại thì coi bên Commerce A coi ở hờ, còn Electro quyết gỡ lại nên đặng 15 phút thì gỡ đặng 1 bàn.

Đem lên đá lại thì lúc nầy bên Electro bị hãm thành cho đến mản giờ, song nhờ có Lê và Cảo đỡ trước ngăn sau nên Commerce ăn thêm chẳng đặng. Kể mản giờ bên Electro đánh chịu thua 3 bàn gỡ một.

Từ 4h40 tới 5h40 thì hội Commerce B đá với Laithiêu.

Bên hội Laithiêu thì có:

Thái

Chấn Kiểng

Qui Ting Nhi

Yên Chi Tong Phận Phát

Bên hội Commerce B có:

Kim Ngọc Cang I Cang II

Bài anh Đăng Ngân

Dung Thiện

Đây

Giám cuộc cho đá thì thấy Commerce B chuyền banh trước, vì thiếu hết 1 người rên chích đã chẳng đặng vì vậy nên 5 phút đầu bị Laithiêu sấm lấn. Phát Laithiêu đặng banh lừa xuống đá qua anh góc trái đội đầu vô giữa, Tong chạy tới đội đầu banh lọt vào lưới (1 à 0). Bem banh lên đá lại thì bên Commerce B đá coi rất kịch liệt song gỡ chẳng nổi, nên thua luôn hai bàn nữa là (3 à 0). Vô giải lao ra đá lại thì Kim đặng banh lừa xuống một nước đá banh lọt vào góc cửa thành; Commerce gỡ 1 bàn (3 à 1). Còn 15 phút nữa Laithiêu ăn 2 bàn nữa là (5 à 1). Bên Commerce nhờ có Dung, Ngân, Ngọ, Kim mà thôi, còn Laithiêu thì đều đều hết, nên mới thắng Commerce B được.

∴

TẠI TỈNH GOCONG

L'Etoile de Giadinh thắng La Goconnaise Sportive 4 bàn trọn.

Hàng ngũ hai bên sắp đặt như vầy:

La Goconnaise Sportive:

Kỳ Thêm Nói Lac Linh

Đồng Thâu Bên

Lợi Bôn

Ngọn

L'Etoile de Giadinh:

Coln Bình Rốt Gồi II Nhu

Ngươa Ngôn Hay

Sự Xuồng

Tịnh

Bài kỳ thuật trận nầy xin để số báo sau sẽ lường thuật.

NGỌC-SƠN-AN,

NƠI ĐẾN ĐÒ PHÚ-XUÂN

M. Vân-đức-Sáu bỏ mạng

Tại bến đò Phú-xuân, thuộc về làng Tân-Thuận (Nhà-bè) vừa rồi có xảy ra một cái tai-nạn rất gớm-ghê.

Chiều hôm kia chớ nhựt, 30 Juin, M. Vân-đức-Sáu có việc, tự mình ngồi xe hơi chạy tay-banh đi Nhà-bè. Nhưng vẽ con đường nầy, trước khi muốn qua thì phải sang một cái đò, ấy là đò Phú-xuân vậy.

M. Vân-đức-Sáu tới bến qua đò! Bất thình-lình vì sự sơ ý sao đó, xe bên chạy thối lui, lọt tuốt xuống sông. Đang lúc đại biến như vậy, rủ cái xe ấy hiệu « Limoussine », bắn bề đều lông kiến bít phủ nên khó gì thể nào thoát ra cho được!

Cái xe chìm! M. Vân-đức-Sáu cũng chìm!!!

Theo cái tấn kịch ấy, dầu ai không được trông thấy hồn-hiện trước mắt, chớ tưởng-tượng cũng phải đau lòng.

Không biết hôm nay thầy ông đã với lên được chưa, nghe tin thật lấy làm thảm hại quá!

M. Vân-đức-Sáu đây là một người bổn-bản tại Saigon ai ai cũng đều nghe tiếng, hiện đang làm chủ một cửa hàng bán đồ phụ-tùng ve-hơi tại đường d'Espagne cũng khá đó.

Sự rủi-ro xảy ra tai nạn rầy, nghe đâu cũng tại cái bến đò ấy làm không được hoàn-bảo, nên chẳng phải mới có một lần nầy là lần thứ nhứt.

Vậy xin là người lo coi phần việc ấy, nên tính lẽ nào để ngăng-ngừa những tai-nạn xảy biến thình-lình như thế.

Ai muốn bỏ hút Á-phiện, tìm đến M. Lê-hoàng-Mưu bỏ gìùm cho, miễn người muốn bỏ, đang lúc thanh-thơi, không mắc bịnh nghèo, không bịnh hậu: Suyễn hay là ho-lao thổ-huyết.

Feuilleton n° 980 — *Du 2 Juillet 1929.*

TIỀN CÂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ VI (cuốn chót)

HỒI THỨ VI

Nhơ-nhớ bổ tình xưa đuổi rỡ,
Oan-chồng cảm hận chị nâng đầu!

(Tiếp theo)

Quan Biện lý Vinh-Pho chưa kịp đứt lời, cụ Noạt-Chê trợn mắt dừng mày mà phưng như lửa dậy; còn thầy A-vi-Nhi thì khó nổi làm thinh, xốc lại mở lời đối đáp. Chẳng để, thầy A-vi-Nhi, chưa kịp nở môi, Mo-Ren đưa tay ra khoát bảo ngài đừng nói.

(Xem lác nầy chẳng khác lúc Thái-sư Vân-Trọng giảng thập điều cho Thương-Vương giết Đắc-Kỷ; tương lợi lúc bà Địch-thiên kêu ép tiếc Hưu phế an từ Đàng quan Pâp).

Mo-Ren tiếp: « Ngài đâm nói trong nhà ngài không kẻ sát-nhân tàng ẩn, trong nhà ngài không tay độc-thủ tra độc được giết người; con tôi, chẳng phải tôi nghe lời ái nói mà sợ khi lâm lạc, tôi biết chắc, nên tôi dám quả quyết, trong nhà ngài có kẻ sát-nhân; kẻ sát-nhân ẩy đứng sau lưng ngài, núp dưới tay áo ngài, trưởng vậy là mạnh thế không ai làm gì động Cho nên kẻ sát-nhân ẩy, chẳng phải mới giết một mình Hoa-lân-Tin, chẳng phải mới ra tay sát hại một lần thứ nhứt, mà ngài thư biết, từ bốn tháng nay, nó đã giết bốn mạng rồi, mà ngồi yên, vô tội. Lần chót nầy tới phiên Hoa-lân-Tin. Mà nó thuốc Hoa-lân-Tin lần nầy nữa là lần thứ hai, chớ chẳng phải thuốc một lần mà chết. Ngài nhớ cách bốn ngày rày, Hoa-lân-Tin đã bị thuốc một lần rồi chăng? Nếu Hoa-lân-Tin không nhờ nội tôi là cụ Noạt-Chê biết trước, nên sớm liệu, cho nàng luyện thuốc-độc để ngừa độc-dược, thì nàng đã chết như Ba-Voi rồi. Lẽ gì, thuốc một lần không chết, kẻ sát-nhân ở trong nhà ngài ăn năn mà bỏ qua; cái nầy không thấy không chết lại cám hờn, quyết theo cho đáng; Thuốc lại một lần nữa! Lần nữa ấy là lần nay đây; hoặc là thuốc đậm hơn, hoặc dùng thứ thuốc khác, Hoa-lân-Tin vong mạng. Tôi tưởng, gặp nói thì phải nói đó thôi, chớ chuyện tạo ác trong nhà ngài, ngài con biết rõ hơn tôi đây nữa. Vả lại — ngài lâm bộ giả lơ, nói không hay không biết, không đáng; vì bởa bà Sanh mi-Doan bị thuốc mà chết, có người đã mách cho ngài biết rồi. Ngài nhớ người ấy là ai chăng? Ấy là ông A-vi-Nhi đây, là bạn thiết của ngài, là ông thầy thuốc!

Nghe tới đây, quan Biện lý sán-sốt, biết mình bị vậy chắc trong vòng rắc, nên ráng sức vẫy-vùng nhảy ra cho khỏi. Ngài cười nói:

« Bộ tướng quân thật tình, sầu chi nên nói sán-sốt sao chăng! Tương-quân nói gì nghe là vậy?

Mo-Ren: « Tôi nói sán-sốt? Ngài nói tôi thật tình sầu chi, nên nói sán-sốt? Bộ ngài muốn kiếm cớ mà đổ cho qua sao chớ? Nếu ngài nói tôi nói sán-sốt, thì sẵn có thầy A-vi-Nhi đây, xin thầy coi tôi có hồn mê sán-sốt chăng? Mà chẳng cần phải coi tôi có hồn mê sán-sốt không làm gì, tôi xin thầy làm chưng ngay giữa nầy, coi những lời tôi nói đó là chơn hay giả? Rồi ngài hỏi thầy: Vậy chớ thầy con nhớ, bởa bà Sanh mi-Doan chết, thầy với ngài có đứng nói chuyện ngoài vườn này chăng? Thầy có nhớ những lời thầy nói sau với ngài chăng? Như lúc đêm khuya canh vắng, cảnh quanh yêm điềm, thầy với ngài ngồi trong vườn nhà mình mà có ai, tai vách rừng hong sợ, thầy mới dẫn ngài ra đó mà nói sự chết bứt của bà Sanh-mi-Doan; thế mà ngài cứ ăc ngọc thương hương nên không chịu tin, cứ đổ tại tai-biến dập-dồn, tự nhiên thiên sử, dung dưỡng kẻ sát-nhân trong nhà, nên ngày nay, Hoa-lân-Tin mới lâm tay mà bỏ mạng.

Vinh-Pho nghe nói dường như sấm nổ bởng-tai, chớp giáng chóa mắt, đứng ngó thầy A-vi-Nhi, hai người trợ mắt ngó nhau, lâm thinh mà chịu. Mo-Ren tiếp: « Không, ngài chớ ngờ những lời tôi nói đây là lời nói mô-hồ, nhứt là thầy, thầy A-vi-Nhi, thầy nhớ những lời thầy nói. Đêm thanh canh vắng, thầy không e tai vách mách rừng, thầy ngờ những lời thầy nói với quan Biện-lý Vinh-Pho, ngoài Trời Đất với cỏ-cây, thì không còn ai nghe lọt. Thầy không ngờ, kẻ có tính rình người có ý, tôi lóng nghe không sót một lời; tôi nghe từ trước tới sau, rõ hết khúc sông nguồn-ngọn; song nghe biết để lòng, không hề tiết lậu; nghĩ vì ông Vinh-Pho là hình quan, vô tư có tiếng, không lý ông rõ thấu tội tình, ông lại làm thinh, không tra không xét.....

(Mai tiếp)

Sở cao-su cần dùng một **người coi kho** *(Magasinier) cho biết các vật dụng bằng sắt và phải có giấy chứng tốt.*

Ai muốn xin làm do nơi Bổn-quán mà hỏi.

Cuộc thi của Tổng-cuộc Thể-tháo Annam (C. I. A.)

Vì muốn cho Tổng-cuộc có một cây cờ Đại kỳ thiệt đẹp để làm Đại-Biểu, nên Tổng-cuộc định mở hội thi nầy hiến cho anh em mộ Thể-tháo và nhứt là các hội trong T. C. A có tài hay, học khéo: hãy về một cây cờ làm kiểu như sau nầy:

1/ — Cây cờ kiểu phải đung 0m28 × 0,20.

2/ — Cho mau đủ lẻ tùy thích mà phải lấy màu vàng làm gốc.

3/ — Trong cây cờ phải có chữ C. I. A (Commission Interclub Annamite)

Cuộc thi nầy sẽ được giải nhứt Tổng-cuộc thưởng cho một tấm « Plaque-d'Honneur » và năm đồng bạc tiền công phí. Quí vị về xong xin gởi cho ông hội trưởng T. C. Trần-văn-Khá N° 18 Rue Testard Saigon. *Trước ngày thứ năm 4 Juillet 1929.*

Xin lưu ý

I. C. I. I. A.

Vạn-quốc Tiết-kiệm hội

(Vạn-quốc trừ sức Hội)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỂ HIỆP VỐN

Tư bổn của hội 65.000 lượng (1.2 đồng rồi)
2.000.000 quan phật lang (1/4 đồng rồi)

Tiền dư trữ cuối năm 1928 là 28.740.185.97

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP,
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỐI CÁC VỀ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ 21

Ngày 28 Juin 1929; série n° 133 được ra Hai vé Tiết Kiệm số 1718 và 2583 thuộc về série 138 được hồi lại theo như giá tư bổn mình để mỗi vé.

MỘT NGÀN ĐỒNG

Vé 1713 của ông Vu-tu Dương-Thâu-khoán ở tại Hanoi, 28 quai Clemenceau.

Vé 2583 của ông Pham-van Dieu, Bốc-bọc ở tại Quảng-ngãi.

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ hai 29 Juillet 1929; 3 giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của hội lại tại mấy người Courtiers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng văn Quản lý Đông-pháp số 25 đường Guynemer. Saigon.

Có mấy cuốn sổ cắt nghĩa rành, gởi cho người nào hỏi.

合 Bá-Hiệp 百

Galvanoplastie - Lanetterie

186, rue des Marins — CHOLON

Bổn-hiệu mới lập ở đường Marins, số 186 Cholon có rước thợ ở bên Mỹ-Quốc qua đặng tạo cái các món đồ xi vàng, xi bạc, xi đồng, xi nickel văn văn..... và có bán các món đồ xi bạc như là: đèn để bàn viết, chân bác và cuộc dải tiệc, bình bông, khuôn hình, đồ vật, đồ làm kỷ niệm, và nhiều món đồ vật dụng trong nhà, rất tốt và rất tinh xảo.

Bổn-hiệu cũng có người thiện nghề coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc đề mài kiếng vệ-sanh cho hiệp nhãn như là kiếng cận thị, viễn thị, kiếng mát vì con mắt là đều cần nhứt của con người, nếu không coi kỹ lưỡng thì phải sự hại về sau.

HỎI CÁC NÔNG-GIA

Nhớ cho kỹ đều nầy thì sẽ mau làm giàu

Kể từ ngày nay tôi làm Đại-lý cho Tân-công-ty Phân-tro-tây *ở Bắc-kỳ trong bốn hạt:* Cholon, Mytho, Gisdinh, Gocông *và có trử bán* Phân tro tây (Phosphate de chaux) *lại Kho-chánh của tôi ở đường Cambodge số 40,* Cholon, *gần Cầu Ông Lãnh và các Kho-ngành trong mỗi hạt trên đây. Tôi có sắp đặt mỗi chỗ thị tứ trong mỗi hạt. Mỗi Kho ngành trử phân đặng cho người mua tiện bề mua một thứ* Phân-tro *tốt,* không có bị ai trộn, *gạt mình và tôi định bán một giá mà thôi.*

NÊU CÁC NÔNG-GIA MUỐN:

Có mạ mạnh tốt, có mạ chịu hạn nắng rồi, nông gặt được nhiều lúa, có lúa cho nặng cân, đều hột coi tốt đẹp và bán được giá rẻ, có rơm tốt và nuôi trâu bò mau mập cùng trồng trỉa các thứ mía, thuốc, khoai củ, đậu phộng, dưa hấu, các thứ rau đậu, dừa, cau, cao-su *đặng thanh, mau thì hãy nhớ mua và bỏ* Phân-tro tây *nầy thì chắc đặng mùa màng vì phân nầy phần nhiều các Nông-gia đã dùng rồi và chịu chắc* thiệt tốt, *tuy* thượng hạng mà giá cũng rẻ hơn các thứ khác.

Tôi có bán bốn thứ Phân-tro-tây *sau đây:*

1° Thứ 15/17 có Vôi và Dương-long-hoàn giá mỗi bao 50 kg.... 2$10
2° Thứ 19/21 có Vôi và Dương-long-hoàn giá mỗi bao 50 kg.... 2 35
3° Thứ K có Vôi, Dương-long-hoàn, Dâm-sa, giá mỗi bao 50 kg. 3 26
4° Thứ KA có Vôi, Dương-long-hoàn, Dâm-sa, Đạm-chất giá mỗi bao 50 kg..... 3 55

Bổn thứ phân nầy nhà Bác-vật của Hãng có chế ra hiệp với các thứ ruộng *(mỗi mẫu bỏ từ 5 tới 10 bao) Phân KA để dùng bỏ mía, thuốc, khoai cùng các thứ sản-vật khác đã nói trên đây:*

XIN KIẾM MẤY CHỖ CÓ BÁN NÀY HỎI MÀ MUA:

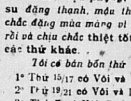

VỰA TRỮ

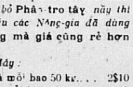

Ste Nouvelle des Phosphates du Tonkin

PHÂN TRO TÂY HIỆU CON CÁ

TRƯƠNG-VĂN-BỀN
Nghị-viên Quản-hạt
Nghị-viên Phòng THƯƠNG MẠI và CANH NÔNG
40, Quai du CAMBODGE, 40
CHOLON

COMPAGNIE ANNAMITE D'ASSURANCE AUTOMOBILES

Hội nặc danh tư bổn 200 ngàn đồng bạc

56, đường Pellerien. — SAIGON

Dây-thép đề tắc: Assurana
Máy nói số: 748

CÁC ÔNG CHỦ XE-HƠI ANNAM
NÊN BẢO KỆ XE MÌNH CHO CÔNG-TY BẢO HIỂM XE HƠI ANNAM
(Compagnie Annamite d'Assurance Automobiles)

Các ngài — Muốn hỏi thăm điều chi xin mời lại nơi Hội sở, tại đường Pellerin số 56.

Hội làm ruộng Tháp-mười

Có cần dùng một người Vaccinateur - vétérinaire, *cho lương mỗi tháng 50$, có nhà ở. Cũng hội Tháp-mười có mấy con trâu, nếu ai biết điềm chỉ cho chủ thì ngài sẽ thưởng mỗi con 100$.*

(Những trâu mắt có dấu riêng như vầy:)

bên cẳng một — bên cẳng trái
2 chữ T. M. — số hiệu.

ÉCOLE PHÙ-HUỲNH

Boulevard Armand Rousseau, n° 100 (Ngã sáu) CHOLON.

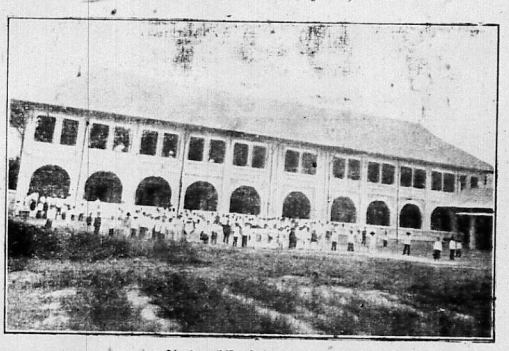

Tựu trường: Ngày 27 tháng sáu (2 Aout 1929)

Gia-Long Học-Đường

148-170, Đường Chasseloup-Laubat

Ngày tựu trường: 1er Aout 1929

Trường lãnh nuôi những học-sanh từ 7 tuổi trở lên và dạy từ Ban Tiểu học Sơ-học đến Tốt-nghiệp. Kỳ tựu trường nầy có lớp 1re année và 2e année về Bằng Tốt-nghiệp.

Hãy hỏi cuốn điều lệ học tại bổn trường.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 2 Juillet 1929

GIÁ BẠC

	2-7	1-7
Nhà nước	11F.30	11F.30
Ngân-hàng Đông-pháp	11 30	
Banque Franco Chinoise	11 30	
Banque de Saigon	11 30	
Fianc. Fse et C.	11 30	
Hong-kong Shanghai	11 30	
Chartered Bank	11 30	

MÈ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon sao lấy luôn giá lấy 100 kilos

	Par ciual 1re qlté	Par. 100 k.
Vinhlong	4$93	7$25
Gocông	5 15	7 57
Bạc-liêu	5.08	7 47
Bạc-liêu	5 15	7 57
Gạo trắng thường	4 90	7 20
Gạo trắng Saigon	4.95	7 28
Gạo đỏ	4 53	6 68

Xin đồng-bang chiếu cố

Kính trình cho quí vị đặng tường, tôi mới lập một cái hãng rượu ngọt tại Cantho nhưng là:

Limonade, Citronnade, Orangeade, Mandarine, Grenadine Soda, Créam-Soda, Salsepareille và sirops mùi lựu và mùi chanh.

Cách bào chế các thứ rượu trên đây thì có quan Lương y Longsia thí nghiệm và công nhận rằng tinh-sạch, uống mát và bổ-ích cho vệ sanh đặng.

Vậy xin đồng-bào ta hãy dùng thứ, trước nếm coi cho biết, sau giúp người đồng-ban ta vững bước trong đường Công-nghệ, rất thơm cảm.

Rượu nầy có gởi bán khắp trong Nam-kỳ.

Nay kính.

M. TRẦN-ĐẮT-NGHĨA.
Thương-nghiệp.
CANTHO.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc, Agents

Lời rao

Kính cùng quí vị đặng hay:

Có **Nguyễn thị-Viên** *là chủ tiệm hiệu* **« Nam-Hương-Phát »** *ở đường Jardins số 12 — (chữ Hán kêu là* **Huê-uyển** *nha) CHOLON đã sang cái tiệm của cô cho tôi làm chủ kể từ ngày mồng 7 tháng năm Annam nhằm ngày 13 tháng Juin 1929.*

Giá sang cái tiệm đó cho tôi là 2.978$.31 — đã có làm giấy tờ hẳn hòi theo phép.

Vậy tôi cho quí vị hay rằng: Phàm những việc thiếu đủ của chủ trước ai có din-díp sự chi đó do nơi cô Nguyễn-thị-Viên chớ tôi không nhìn biết nợ nần thiếu đủ ai hay là điều chi khác xảy ra trước ngày tôi vô làm chủ.

NAM HƯƠNG-PHÁT hiệu
Chủ mới là Đỗ-Âm
Kính bạch

Hãy thử rồi sẽ biết

Thuở giờ có người chưa có dịp đến mua hột-xoàn nơi tiệm ông Hội đồng François Sự, 68, Bd. Bonard, hãy đến mua thử, chớ nghe lời mấy người họ cùng bán, họ biết ông François Sự bán rẻ nên kiếm chuyện đồn là mất, cho quí vị sợ mà không đến để mua của họ.

Tôi đến tiệm ông Hội-đồng mua được hột giá nhiều và rẻ lắm, hột tin rõng; nên để lời khen kẻo đồng thời đi đâu mua mất và không đáng tin cậy.

TRẦN-VĂN-VIÊN
Điền-chủ ở Baclieu

Cho qui khách đặng hay, nhà cầm tôi cho mướn tại Longhải nay đã xong, nhà kiểu kiêm thời đồ đạt mới sạch sẽ lắm. —

François Sự.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Lâm N° 115 Canton — Chỗ trả bản Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bản không có sự độc đa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thanh suy cùng bởi lẽ nơi dân mạnh hay là yếu. Do nơi khí huyết mà ra cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bản chất cốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay dương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo sắt cho hết sức chí nên chăm trả phải lo vững bền khí huyết cho lâm, mỗi đại trong hơ-giới đa mở mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU là thể rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người tìm yếu đu một như gây thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống luôn thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miệng ly xem cho kỹ sẽ, máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ mấy nhiều rên giây thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mấy hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân, còn khi chưa uống hãy cân và chỉ nặng trên một yên giờ lên 1 cân có sức mạnh dường nào đến khi uống thuốc đặng 7 ngày lại làm y như vậy cân thì thấy hơ giờ lên nhơ không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT TRUNG BỬU nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mầu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khi cầy đổ cả hết hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhớm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và quí bổ là dường nào.

Còn người huyết hư bước đi sa không được nữa đánh đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một đánh đường không hồi mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như hơn đàm đục thải quá thì tan thân đã kém suy thì thân nguyên lành, uống thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU sẽ hay bổ ra thì thêm thân thân lại và tâm hơi tỉnh khí bổi nhiều máu mà ra hồ phát huyết kém thì tan thân phát kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là cốc bổ tan thân vậy thì thấy những chứng bịnh nơi trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vì ít sửa không tốt uống thuốc nầy sau bảy ngày thì người vì có sửa hơn 3 nhân khi trước và thì, còn người đàn bà đường giáp tháng khi bầm, khi đợt, khi trái khi sụt, làm đau bụng hoặc ra nhiều làm bằng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết sau thì đặc đã tươi và dùng ngày không đau bụng còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trừ. Vực nhưng đều nói đó đều làm vững ra thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU thêm phần huyết rất bổ là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngồi tiên nhiều đã kém thì sanh nhiều bịnh khả, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng nó bị biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích của trẻ con mà ra như cốn là từ ba tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU 1 muỗn cà phê mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ sương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi con nhỏ mầu đã đến giả nó không hay đau đớn.

Một người đàn bà đường kinh đứng hoặc khi trái khi sụt, hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đau thai, còn những đứa bà có thai, uống thường tới khi sanh đã mấy nhiều là sức nó mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng đi bịnh vì đã có bổ đường khí trước thì cái sữa của người đàn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn nhiều đàn bà huyết khí hư thì sanh ra bịnh ở lâng nằm ngồi không yên, lại can hồn hoảng lắm, làm sao bụng và nhiều thứ chứng mà uống đặng thuốc HUYẾT TRUNG BỬU thì huyết vì lại, cang hồn chẳng hứng lắm, khỏe khẩn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thân và ngồi tâu thân suy kém ham vậy đam cực khí huyết hao kém sanh ra đa mất vàng hay xây xẩm đi làm đau trong lâng đến qui tay chơn yếu đuối phải lúc tan cảnh và tan thân suy kém và lung các làm ra lẽ tai lung bủng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mà mấy trở nên tươi tốt và lấy lần nó có sức mẫn và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người hao hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tan huyết phải hao kém đặc mặt như giấy trắng như đã gầy cũng lao-lắc vậy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành vóc con người rất nên sạn đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hay cũng thuốc nầy thì tự nhiên tác sanh và rất đều là, có sức mạnh đa thể hai dùng, thường hay thêm sức giả trở nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn sớp, vậy khuấy nước lên mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

THUỐC HIỆU:

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương y HENGERSON có chế một thứ thuốc hiệu là Bông phương Thiên trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « TIMES BÁO » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông Lương y ấy có đăng một bài Diễn thuyết như vậy

Thuốc nầy hay hơn thuốc COPAHU và CUBÈBE uống nó vô hai mà mùi thơm thơ, đầu uống bao nhiêu cũ g không phải bị uống nó rồi cái mùi nước dái phải khác ra và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc BALON các Y viên đều dùng nó đã đăng 25 năm nay uống nó vào thì lợi-thủy, bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vì SALOL vào trong SANTAL tinh làm chế hai vị thuốc nhập làm một, mà trị bao đường cũng là bổ dường kẻ trai trắng.

Thuốc nầy để uống lâm, hề vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tâm hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lâu, bất kỳ lâu mới gì phẩm anh rác.

∴

Tại tiệm thuốc **Pharmacie Principale** của ông L. SOLIRÈNE, là bác-sĩ Cứ-nhơn và nhứt hạng bào chế y sanh ngang nhà bát Tây, Saigon, có bán.

DẦU HỘI MÔ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hồi hiệu Mô-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng, liền lấy thấp đèn đã sẵn sóc mà đốt có khói. Thật là tối nhiệm trong hoàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles

Đến có bán các thứ dầu hỏi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn bài thăm đến chỉ, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles à Saigon đường d'Adran, số 1. Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

MUỐN BÁN VÌ PHẢI VỀ TÂY

Một cái xe hơi hiệu **Fiat**, *còn mới, 15 mã-lực.— 7 chỗ ngồi.— 5 cái bánh xe hiệu Good-Year còn tốt cả.— Ruột hiệu Ballon, có máy làm cho chạy ít dầu. — Đồ đồ phụ tùng, số trên 8.000. Do nơi Bổn-quán hỏi thăm.*

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi chủ số 282, Boulevard Bonnard.

Vì ngốc mà hóa may

(Truyện cũ nước nhà)

Ngày xưa ở một làng kia có một chàng xuân-xanh chừng nhị-tuần có lẽ. Chàng hầm sanh vốn tánh hiền-hậu, nhu mì, quanh năm không bề rầy lộn với ai bao giờ. (Cũng vì ông tự xỉ, hà nguyệt khiến mà chàng đẹp duyên tân lần với người đồng hương là con gái phú ông. A nầy ăn ở ít lâu thấy chàng cũng vì hiền lành quá mà hóa ngu ai, sanh lòng chán nản, bỏ về nhà cha mẹ đẻ. Phú ông chẳng biết rằn con thì chỏ lại đem đ bất-nhân, định đưa cô « thứa » kia mà tái duyên với người khác. Thế mà chàng ngốc cũng chẳng nói chi.

Người làng thương tình mới đến mách chàng ngốc rằng: « Sao anh ngu thế? Cha mẹ vợ anh sắp gả vợ anh cho người khác, thế mà anh không nói gì ư ».

Chàng ngốc chỉ trả lời một câu gọn thon lỏn rằng: « Tôi ngu dại lắm ».

Người làng lại bảo: « Anh ngu dại sao không đi mà học khôn? ».

Ngốc ta vẫn lơ-đễnh sáng hôm sau cơm nước thật sớm rồi sắm sửa ra đi. Thoạt kỳ thủy ngốc ta đi ra đồng-nội thì thấy năm bảy đứa mục-đồng dương nằm trên mình trâu mà nghêu ngao: « Thỉnh thỉnh ngồi bắt cỏ xanh hơn ngồi chiếu hoa ». Ngốc ta nghe mấy câu đó lấy làm vui tai, lắm bấm cố học cho thuộc.

San Ngốc ta lại đi mấy dặm nữa thì thấy một bác nhà quê ngồi đánh bẫy chuột. Người ấy ngồi đã lâu mà chưa chụp được mống nào, nóng lòng mới nói: « Tập thỏ chẳng lo mà chết ». Ngốc ta lại học thuộc lòng câu đó.

Hồi lại đi. Tuy rằng chàng ở nơi khoảng gần, êm đềm, tịch-mịch, trên cây vẻo von tiếng oanh kêu, vượn hót, khác nào những cung đàn thánh thót, dưới đất mông-mênh, bát ngát một bắt xanh-rì, thỉnh thoảng trận gió lay động ngọn lúa biến thành trăm ngàn con thanh-xà ở cơi biển xanh biếc. Cảnh vật ấy thật là hữu tình nhưng ngốc ta có phải là thi-nhân, mặc khách đâu mà hưởng-thụ được những cái thú thanh cao đó. Chàng ta cứ xăm xăm mà tiến bước, đi một chút thì thấy hai người nông-phu phân nân với nhau rằng: « Thượng điền tỉnh thủy, hạ điền cạn khan ». Ngốc ta lại đọc đi đọc lại mãi cho đến khi câu nhớ lự đó in sâu vào trong ký-ức thì chàng mới cất gót.

Đi một khoản đường nữa thì thấy hai cậu thơ sanh, khăn áo chỉnh-tề, ý chừng vừa đi dự thi về đến chỗ ngã ba hai người đàm luận với nhau hồi lâu, rồi bảo nhau rằng: « Tôi xin vô phép mai ta lên huyện sớm ». Ngốc ta lại đọc đi lập lại mãi cho thuộc lòng. Khi ấy trời đã tối, đi học khôn cả ngày thuộc được bốn câu, lấy làm đắc chí mới trở về nhà, ai biết bốn câu đó lại là cái khí-giới để chống chỏi với bọn bất-nhân sau nầy.

Hôm sau người làng lại sang mà mai ngỏ ta rằng: « Cha mẹ vợ anh đã định ngày hôm nay làm lễ vu qui cho vợ anh lấy người khác, sao anh không lại mà ăn cỗ, họ tệ thật, họ không mời anh à? »

Ngốc ta nghe nói, đứng dậy đội khăn mặc áo đi liền. Chủ ý ngốc ta không phải đến để sinh sự lôi thôi gì với nhạc-gia đâu, nguyên thấy « kiến bò bụng » định đến để đánh chén.

Lúc đó trong nhà vợ hai họ đương ăn uống linh đình, cỗ đầy bàn, khách chật nhà, kẻ ra người vào tấp nập, Ngốc ta mới thoạt đến, liền giải tọa ngay ngoài sân khác gì anh hành-khất đi xin ăn. Ngôi buồn nhớ đến câu học được liền cất cao giọng mà đọc rằng: « Thỉnh thỉnh ngồi bắt cỏ xanh hơn ngồi chiếu hoa ». Quan-viên hai họ đương tác mệnh say lịnh, tính say, nghe thấy câu bắt không hiểu ý ra sao liền thò cổ ra ngó. Chàng ngốc chỉ tay vào mà đọc luôn câu học thứ hai nữa rằng: « Tập thỏ chẳng lo mà chết ». Những người dự tiệc thấy nói thế đều sợ xanh mặt, bảo nhau rằng: Thế mà trước kia cứ bảo nó ngu, sao bây giờ nó khôn thế». Với vàng sai người mời Ngốc ta vào ăn cỗ. Ngốc ta chẳng khiêm tốn gì đáng dậy vào ngay. Phú-ông thấy thế lấy làm tức tối, cho Ngốc ta ngồi ăn cỗ với đầy tớ.

Chàng ta sực nhớ đến câu học khôn thứ ba liền ngâm: « Thượng điền tỉnh thủy, hạ điền cạn khan ». Hai họ lại bắt cất cỗ nhỏ, gọn cỗ to và mời ngồi với các kỳ-hào, Ngốc ta lúc đó đã đôi mét, ăn uống một hồi lấy làm thích trí lắm.

Khi « thần khẩu » đã thỏa thuê rồi sắp ra về, còn một câu học khôn nói hết « Tôi xin vô phép, mai ta lên huyện sớm ». Hai họ nghe nói kinh hồn tăng đởm, tưởng Ngốc ta nói thế là mai lên huyện đầu đơn kiện, liền bảo nhau rằng: « Lẽ nghinh hôn nay hãy đình quấn, để nghe ngóng xem sao, kẻo nó đi kiện thì lỗi cả đôi bên ».

Ngốc ta khi ở nhạc-gia về thì đã mệt đứ, đặt mình là ngáy như trâu. Khi tỉnh giấc non đoài thì bóng tà đã xế, Ngốc ta thấy ngứa ngáy trong mình, liền thắp đèn, chỉ ảo bất rân, tìm được chu-não là bỏ vào đĩa đèn cho cháy.

Lại nói vì phú ông lấy lâm bối rối, không biết tình hiệu ra sao. Lúc đó tối liền sai hai tên gia-đình là thằng Kinh, thằng Càng đến thăm thính xem chàng Ngốc hành vi thế nào. Khi hai thằng nó bọc đến nhà anh Ngốc thì thấy cửa đóng then gài, trong nhà thì im phăng phắc, toan cất gót trở về, chợt có tiếng thì thầm. Hai thằng lóng nghe thì thấy Ngốc ta nói: « Nầy ông cho cô Kinh lần Càng vào đây mà chết một thể ». Kinh, Càng ta chẳng còn bần vía nào, vội vàng về vừa mếu vừa khóc mách với chủ rằng: Bẩm ông, chúng con có làm gì nên tội, mà cậu ấy cho cả tên chúng con vào đơn kiện ông. » Phú ông tưởng thật, việc bất lương ấy đành xếp không dám thi hành. Thế là ngốc ta không bị người cướp mất mà tiền-thơ « quý-hóa » kia từ đấy lại cùng « ngốc-phu-quân » một nhà sum hiệp.

Vì nhi-thập thế-kỷ nầy hạng người như phú ông trong truyện không phải là không nhiều, thế mà mấy ai đã được cái may như chàng ngốc kia.

VÔ-HỮU-SAN THUẬT.

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua tại hàng Bánh Quốc-Nữ, số 92 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Cầu-kho đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sẵn và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố-Tây), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bên Pháp quốc, nền màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$00 một thước tây.

Luc-soan láng-chiu, trắng, từ 3$90 tới 3$20 một thước tây.

Tơ-quyến trắng, canh chỉ thiết mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thương hàng, thiật trắng, dệt rõng hàng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80.— Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trở không đổ lông) khổ trung 5$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa và có nhồi thứ dệt toàn bằng tơ Thượng hải, rất tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, đặt rất kỹ càng, đáng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta đáng mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiếng nghĩa ái hiếu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục-châu nên bổn hiệu kính lớn cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cầu là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

MÁY KHI MÀ CÓ

1° Một sở dệt đủ được tám mẫu bầy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một-trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triêm-hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy đề dùng làm bến vựa cải, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

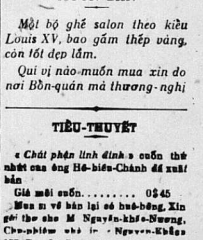

Có bán tại:

Gọi được phòng L. SOLIRÈNE, Saigon. Tiền-thị Bưu-Pháp-Việt được phòng Saigon Phát-Lý được phòng « CHAUVE, Cholon.

MUỐN BÁN

Một bộ ghế salon theo kiểu Louis XV, bao gồm thếp vàng, còn tốt đẹp lắm.

Qui vị nào muốn mua xin do nơi Bổn-quán mà thương-nghị

TIỂU-THUYẾT

« Chất phận linh đình » **cuốn thứ nhứt của ông Hồ-hiếu-Chánh đã xuất bản**

Giá mỗi cuốn. . . . . 0$45

Muốn mua về bán lại có huê-hồng. Xin gởi thơ cho M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyễn-Khắc » 102 Rue La Grandière.

HÃY CẨN THẬN

Hễ có đồ chi bày ra mà coi bỗ, thiếu-ba thích dùng thì liền có đồ giả-mạo. Cho nên khi nào qui-vị có mua **Quintonine** *thì phải nhớ cho được hiểu thiệt đừng thêm đồ giả mạo.*

Vị **Quintonine** *thấy vì chất cốc Quinquina. Hòa một chai Quintonine trong một lít rượu chác thì đã thành một thứ rượu bổ vô hạng khai vị thì chẳng có thứ rượu nào sánh kiếp.*

Giá mỗi chai. . . . . 0$80

Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thấm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phi phạm chút nào.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy n au hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE.

Ở ngay nhà hát lớn Saigon.

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KẺ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — SAIGON

Nhan hiệu có cầu chứng tại tòa

Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ mau xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiêm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHẬN HIỆU NẦY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN - HÃNG

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 13, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1 — Luật Hương-hỏa và luật Việt-Nam.

2 — Luật-lệ sự hiếu-thảo do luật Gia-Long và đời Lê.

Giá mỗi quyển: 2 $ 00

VIỆT - NAM

Lý-trung-Hưng

Truyện nầy tả những anh-hùng hào-kiệt đối với giang-san tổ - quốc nhiều đoạn rất hay.

Trọn bộ 4 quyển, mỗi quyển dày trên trăm trương giá bán (0$80) một quyển.

Trở bán tại nhà in « Đức - Lưu-Phương ».

N° 158 Rue d'Espagne — Saigon.

SÁCH CỦA NGUYỄN THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186)

Giá mỗi cuốn là ..... 1$30

Ai mua tại Saigon M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1 $ 30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì biết cớ đồng-bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Kiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn

Thuốc thụt **INJECTION PEYRARD**

thứ thuốc thụt nầy chế ra đã lâu ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.

Bệnh bạch-bạch, mới hãy lâu điều khỏi cả. Trong 232 người Arập thì 231 khỏi hẳn y như nhời phước lại của các chương-y Alger.

Bán tại các nhà thuốc có danh tiếng.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*rubans*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổ vị hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phố-tổng.

Vì mỗi thứ có vai ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng thì viết thư liên cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho qui ngài biết.

Nếu chậm trễ bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin qui ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien Mossard.
SAIGON

Hãy hút thuốc

JOB

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Huế Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc, *tính 1$70 về litre 0$70, về nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên-hồi *rất thần hiệu*, dầu Cà-là, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-vinh, bánh Quốc Nữ, mức gừng nấu sẵn...

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp ủng được lợi lâng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KIM-CHƯƠNG
92, Rue Lagrandière
Téléphone 666

VAN-HÒA

N° 88, Rue de Gocông -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu **VẠN-HÒA** *nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ* **CHOLON.**

Vải để nhãn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm rau ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trổ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều đề nhãn hiệu: **VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA** *và* **HIỆP-MẬU.**

Hiệu bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đặng mà thủ lợi và cho chư-qui khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu. Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư-qui khách có mua vải của bổn hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình cũ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1° — 3 con cá Kim Ngư 3 màu.
2° — 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3° — 1 con cá Kim Ngư xanh.
4° — Vạn Hòa con gà trống.
5° — Vạn xuân Long xe lửa.
6° — Vạn-Hòa chiếc tàu.
7° — Vạn-xuân Long lưỡi mương.
8° — Hiệp-Mậu con ngựa đua.

Telephone: 702.

VẠN-HÒA Kính khải.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI

COMPTOIR CHOLONNAISE

Đường Tổng-đốc-Phương, số 46, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vô ruột hiệu: MICHELIN

DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu:

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các qui ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

Muốn chữa khỏi bịnh

Sốt-rét-cách-nhật và bịnh

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC

nên uống thuốc

QUINOFORME

Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh

Chất hóa học đặc-biệt đăng ở trong các thuộc-địa Đại-pháp.

Gửi bán ở các hãng thuốc tây.

Labora. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

HỄ MÙA ĐAO THÌ PHẢI COI CHỪNG CÓ CON DẤU NẦY

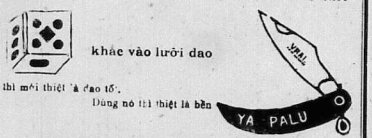

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là đao tốt.

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỌ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại theo đời tiền thời, càng ngày càng ít và quên lần lần hết.— Ông Lê-văn-Phát, đốc phủ sứ thường thọ ngũ đẳng Bội tinh nơi hàng lâm-trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyện ngôn hay làm ra một pho sách, đặc hiệu là «Les Contes et Légendes du Pays d'Annam». Viết bằng chữ Pháp, nên chương đặt để mới cách tiếu tao, dẫn dắt người Pháp cũng phải lặng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam nơn giả người Annam, nên Annam đều hợp tình cảm thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết luân lý xưa của Annam học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

Giá mỗi cuốn..... 1$20

Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon.

Feuilleton N° 276

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ BẢY MƯƠI BỐN

Nghê-thái-Thủ độc đường lại gặp nạn, Hắc-yêu-Hồ trong ngục lén giết gian.

(Tiếp theo)

Nhưng con lo sợ cho quan Thái-thú mất mỏi mà không trốn đi cho khỏi được, nên con lén lén bắt trộm con ngựa mà đem đến; con lại định rằng chắc sao thầy cũng sẽ đắc quan Thái-thú đến chỗ rừng ấy, nên con mới tính đem ngựa đến đó mà chờ; không để mà thầy đã đắc người đến đó sớm quá. »

Tri-Hóa nói: « Vậy mà con chưa rõ được, chớ cứu quan Thái-thú mà đem đến đó là Âu-Dương bá-phụ của con đa. »

Ngại-Hồ nói: « Con lấy lâm tiếc quá, vì trời tối tăm, con không được thấy mặt Âu-Dương bá phụ cho rõ được cái mộ đạng của người thế nào. »

Tri-Hóa nói: « Con đừng ức, tối mai đây, chừng lối canh hai, người còn đến nữa đa con. »

Ngại-Hồ nghe nói trong lòng đã minh bạch, nên không hỏi nữa làm chi. Còn đương chuyện vãn với nhau, phút chút đã tới trước trang. Tri-Hóa bèn nói rằng: « Chớ vào một lượt, mà cũng chẳng nên đi chung với nhau. »

Ngại-Hồ nói: « Vậy để tôi vào ngả nầy. » Vừa nói vừa nhảy phóc lên khỏi bờ tường, trong nháy mắt thì đã không còn thấy nữa.

Tri-Hóa thấy vậy thì mừng thầm, bèn cũng nhảy qua bờ tường, đi thẳng đến địa-lao, rồi bắt tự địa-lao mà đi tuốt về Chiêu-hiện-quán nói với Mã-Cường rằng: « Mã-Đông đã giết quan Thái-thú rồi, và còn vác thây đem ra sau vườn mà quăng xuống giếng. »

Mã Cường cũng tin như lời, chẳng nghi ngờ chi hết.

Đây nói qua việc Bắc-Hiệp hộ tống Nghê-thái-thú về dinh, đi đọc đường cùng đem việc minh gặp Châu-gián-Trinh với Nghê-Trung mà thuật lại cho Nghê-thái-thú nghe. Vừa đi vừa trò chuyện mà trời đã sáng lần lần; lúc bấy giờ cũng gần đến Phủ-nha. Bắc-Hiệp bèn nói rằng: « Phía trước đây đã tới qui-nha rồi, xin lão-gia về đó một mình, chớ tôi đi thì bất tiện lắm. »

Nghê-kế-Tổ liền vội vàng xuống ngựa mà nói rằng: « Ta nhờ ân-công đáp cứu, thật là ơn rất trọng, vậy xin ân-công hãy đến tệ-nha mà dùng trà rồi sẽ đi cũng chẳng muộn gì. »

Bắc-Hiệp nói: « Nếu tôi theo lão-gia mà về đến nha-môn, sợ e người ta đi nghi, chi bằng lão gia cứ việc về dinh, rồi lo sắp đặt bình đinh cho sẵn, xin chớ lậu ra mà hư việc lớn; cách Bá-vương-trang chừng hai dặm, có một cái miếu, gọi là miếu Ôn-thần, tôi sẽ ở đó mà chờ, chừng lối đó đến phải hội nhau tại đó, xin chớ sai lầm. »

Nghê-thái-thú y lời, Bắc-Hiệp liền quay mình vụt ra đi mất.

Quan Thái-thú về đến dinh rồi đi thẳng vào Thơ-phòng; có tên Thơ-đồng là Dư-Khánh vào lạy mừng; quan Thái-thú liền hỏi rằng: « Nghê-Trung đã về tới chưa? »

Dư-Khánh nói: « Tôi chưa thấy về? » Rồi đó Dư-Khánh bèn lo đem nước cho quan Thái-thú rửa mặt, và đem y-phục cho ngài thay; lại đem đồ ăn cho ngài điểm tâm. Nghê-thái-thú ăn uống xong rồi bèn ngồi tại Thơ-phòng một giấc cho đến xế qua mới dậy; kế lấy Nghê-Trung cũng vừa về tới, nghe chủ mình đã về tới nhà rồi thì mừng rỡ chẳng cùng, thầy trò gặp nhau, bèn đem việc lạt nhau mà thuật lại; Nghê-Trung lại nói tiếp thêm rằng: « Tôi đã đưa Châu-gián-Trinh đến nhà Vương-phụng San, chẳng để Cầm-Nương đã về đến trước rồi mà ở với cô nàng; khi hai cô chầu vừa thấy Châu-gián-Trinh thì mừng rỡ chẳng cùng, thiệt là thiên ơn vạn tạ, cầm ngăn chẳng xiết chi; rồi đề Cầm-Nương với Châu-gián-Trinh ở chung một phòng. Còn Vương-phụng-San lại có một người con trai, cực kỳ nhơn nhã; lão e nếu để con trai của lão ở nhà thì bất tiện, nên lão đã sai nó lên huyện, một là đem tin cho Trạc-cứu-Thành, hai là ở đó luôn mà chiếu ứng Trạc-cứu-Thành luôn thể? Tôi thấy các việc đều đã cùng đều an thoả nên tôi mới về đây. »

Nghê-thái-thú cũng đem việc minh với Bắc-Hiệp đã định đêm nay đi bắt Mã-Cường mà thuật lại cho Nghê-Trung nghe; rồi hỏi kể tả hữu đọn cơm, lại cho Nghê-Trung ngồi ăn đồng bàn với minh.

Cơm nước xong rồi Nghê-Trung bèn bước ra ngoài mà hỏi rằng: « Hôm nay đám lính thường-xiên, ai làm đầu mục? »

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN

Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT.

13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Le Gérant: CHÂM-VĂN-NGỌ.

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

府會總南越

(Maison des Associations Annamites)

Trình các Ngài,

Việt-Nam Tổng-Hội Phủ, tục kêu là nhà Hội-quán chung mà đồng-bang ta thuở nay ao ước, nay đã thấy khởi-đoan, là đúng đăng viên đã đâu tại Parc Mauricе Long, tục kêu là vườn ông Thượng, nơi số đường Tabard với Verdun. Chỗ nầy ai có đến dự lễ dựng viên đá đầu hôm chiều hôm 11 Janvier 1929, chắc cũng đều cho là phong-cảnh : tuy là ở chốn phiền-hoa mà có vẻ thanh-tịnh, chốn thiên-thị mà có mùa huyền-vũ.

« *Có cây trăm thước, có hoa bốn mùa* ».

Nếu vậy thì đồng-bang ta vì có hành-phước lắm mới gặp đăng chỗ nầy là chỗ nhà quan Thống-đốc Blanchard de la Brosse giùm xin Hội-đồng Thành-phố Saigon chuẩn cho Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Tri-Thể Dục hội, đăng có lập ra Việt-Nam Tổng-Hội Phủ.

Hội Đức-Tri-Thể Dục tính cất một tòa nhà ngay-ngắn lộng-lẫy, ba tầng lầu, đã rộng lại dài, theo kiểu đền đài Annam mà có đủ nghi-tiết theo kim-thời và theo tôn-chỉ của các hội : có phòng-việc cho các ông Hội-trưởng và các vị Tư-bản, có phòng cho các hội nhóm riêng và nhóm chung, có kho sách về luân-lý về văn-chương về thể-thao, có phòng thông-tin về cuộc nông-cổ trong xứ, có phòng thông-tin về cuộc thanh-niên du-học, có phòng chưng đồ cổ-tích, có phòng tiểu-yến và đại-yến, có phòng nghỉ dầu-hàng và siêu-hàng, có phòng đánh trái lăn tây và đánh bài tây, có sân đánh trái lăn Annam và đánh cờ người Annam, vân vân.

Lập đặng như vậy thì các hội sẽ có một tòa dinh-liêu xứng đáng hầu rước vương-tôn qui khách các nước, lại có chỗ rộng-rãi mà tế-tựu công nhau đăng có đàm-luận về các cuộc tấn-hóa trong xứ. Nhơn thường thì ý hiệp tâm đầu thường có, ý hiệp tâm đầu thường có thì thêm thân thêm thiết với nhau nhiều, thân thiết nhiều thì dây liên-lạc càng buộc chặt, thế thì đồng-bang ta sẽ có đủ sức mạnh mà đớm-đương trong thế-cuộc.

Thuở nay cũng vì Annam không có nhà hội lớn nên các Hội phải chia thiệt-thòi nhóm nhau trong phố-phường hẻo-hẻm, thì lấy làm lúng-túng quá, thứ nhứt là mấy kỳ đại hội, hai ba trăm người hội-viên nhóm nhau chỗ chật hẹp nực nội quá, phải bỏ về bởi thì lấy làm buồn cho các hội lắm. Có khi muốn đãi tiệc, muốn bày cuộc xướng ca thì phải lo đi mượn nhà rộng dinh lớn thì cũng có trắc trở nhiều chẳng phải dễ.

Chi như người Pháp-lan, cùng là người ngoại-quốc như Ấn-độ, Huê-kiều, Hồng-mao v. v., thì người ta mỗi nước có dinh-thự, có nhà hội, có quán, có nhà thơ tại châu-thành thì tiện dùng cho người biết bao.

Còn phần Annam mình, có một lần kia hi người Huê-kiều nói ngay mà mình phải tủi lòng, là Annam lúc đó sửa soạn đãi quan Tổng-thống Albert Sarraut thì người Huê-kiều cũng sửa soạn đãi vị thượng quan ấy, mà Annam mình nhơn nhơn chưa được thì người Huê-kiều bèn nói rằng : « Annam muốn đãi quan Tổng-thống mà không có nhà mà đãi, vậy thì để cho người Huê-kiều đãi trước mà ! » Chứng nào Việt-Nam Tổng-Hội Phủ thành-thành rồi, thì sợ gì ai nói câu đó.

Tôn phi dựng nên Việt-Nam Tổng-Hội Phủ tính phòng ngừa chứng đôi ba chục muôn bạc, thì ông đại-phú gia Trần-trinh-Trạch đã xướng suất chịu cho trước hai muôn rồi ; vậy nếu có được mười ông, hai chục ông như ông Trần đại-nhơn vậy thì dù sổ tiền dùng. Hồm nay cũng có nhiều vị đại-phú và tiểu-phú đã theo gương ông, người chịu cho 5 ngàn, người thì một hai ngàn sắp lên. Ít hữa nữa bản tri-sự hội Đức-Tri-Thể-Dục sẽ phái người của hội đến nhà các bực hào-phú mới các ngài dự cuộc tổn-phí xứng với nghĩa-vụ nầy là xin các ngài gia tâm xuất bổn cho khả khả hầu dựng xong Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ cho rỡ ràng xứ sở quê-hương mình. Chứng nào bản tri-sự đến viếng các ngài thì xin các ngài hết lòng cổ-cấp cho Annam mình đắc kỳ sở nguyện, nhược bằng các ngài bỏ qua dịp may-mắn nầy thì không đủ số tiền chi-dụng, thì nhà hội-quán Annam hồi còn bị lẽ mo-hồ hoài hoài, thế thì thiệt lòng cho các nhà kiều-thức đã nhiệt-thành gia-công lo lắng vì vụ tiến-hóa trong nước mà từ ấy những nay.

Hội Đức-Tri-Thể-Dục còn bao hàm nhiều cuộc đại khái nữa, các ngài đã dự biết, nên chi hội xin các ngài giùm-giúp cho tân-tinh : « Một cây làm chẳng nên non, nhiều cây giùm lại nên hòn núi cao ».

Thứ nhứt, như các ngài có lòng sốt-sắng thì dựng cho bản tri-sự Đức-Tri-Thể-Dục đến nhà, xin các ngài biên thư cho ông Hội-trưởng biết các ngài những ai chịu cho bao nhiêu thì bản tri-sự chúng tôi lấy làm mừng rỡ bội phần vì đặng phép biên sổ ghi tên, ai chịu trước ghi trước, chẳng nại số tiền cho nhiều hay ít thường. Chứng nào chúng tôi liệu vừa đủ số tiền dùng thì chúng tôi sẽ đăng sổ thâu vào các bao cho nhơn dân trong lục-châu hay biết mà mừng với chúng tôi, hầu mỗi người trong bọn chúng tôi và trong lục-châu tri ân của các ngài.

Chúng tôi dám nghĩ rằng trong quê-hương ta, kể vừa nam phụ lão ấu, chẳng có một người nào là không khoái-lạc về cuộc khởi-đoan đặng cái nghĩa-vụ đích-đáng trong-đại nầy.

Huống chi các ngài xem báo Tây Nam cũng rõ thấy nhà-nước đã sắp trong-dụng hội Đức-Tri-Thể-Dục, vì Nhà-nước đã hiểu thấu cái sở nguyện của hội hễ xướng ra đều nào cũng là ích quốc lợi dân và tinh-lý trong mục-đích của hội chỉ lo vận mạng nước nhà nầy thì thời-thế và hạp với tinh-lý trong việc chánh-trị của Nhà-nước vậy.

Ít hàng cáo rao cho trong lục-châu để ý và xin chư độc-giả miễn chấp tệ hội thô thể bao nhiêu lời quê-kích với đồng-bang vì tấm nhiệt-thành với quê-hương mình vậy.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội trưởng.*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó hội-trưởng.*
HỒ-VĂN-KÍNH, *Phó hội-trưởng.*

Bản tri-sự Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Tri-Thể-Dục hội.
Saigon, Janvier 1929.

La maison des Associations Annamites de Cochinchin

VIỆT-NAM TỔNG HỘI PHỦ

府會總南越

Tôi ký tên ở nầy

ở làng ..... tổng ..... tỉnh .....

chịu cho số bạc .....

dặng giúp cho hội Nam-kỳ-Đức-Tri-Thể dục cất nhà Việt-Nam Tổng Hội-Phủ tại vườn Maurice Long tục kêu là vườn Ông Thượng.

Tôi sẽ đóng số bạc nầy tại Đông-Pháp Ngân-hàng.

Ký nầy làm tại ..... ngày .....

Nam sử tập yếu

Nguyễn-triều sự tích

(Tiếp theo)

Năm Canh-tuất tháng hai, đức Gia-Long định đô tại Gia-định, tỉnh thành đổi cũ làm mới, gọi bằng « Gia-định bát quái kinh thành » thành vây và rộng và dài, bốn phía trổ tám cửa, phía trước làm Thái-miếu, chính giữa làm hành-cung, phía tả làm kho chứa đồ, phía hữu làm xưởng chế tạo, ngoài ra bộ-thự của bá quan, đình trại của quân-sĩ, đều ở liền lạc trong thành, còn ngoài thành thì đào hồ xung quanh, mỗi phía cửa có mấy kho cũng, trên đến cả lũy bát giác, cửa phía trước có cột cờ bà tầng, ngày kéo cờ đem treo đến, đặng làm hiệu lịnh.

Năm Tân-hợi tháng tư mùa hạ, đức Gia-Long sanh Hoàng-tử-ử (Hoàng-tử thứ tư) tại Gia-định thành, sau Hoàng-tử-ử kế vị làm vua, là đức Minh-Mạng.

Năm ấy tháng bảy mùa thu, Tây-sơn Nguyễn-văn-Huệ chết, trước khi Văn-Huệ còn sống, tự nhiên phát chứng trăm mé, bỗng thấy một ông đầu bạc như cỏ, ở giữa thinh không bay tới, ông cầm cây rui lăng xét, cứ chỉ mặt Văn-Huệ mà rằng : mầy và lũ-phụ của mầy, đều ở đất vua làm tôi vua tất cả, sao mầy dám vô lễ xâm phạm tới Lăng-miếu tiên-đế của vua, ông nói dứt lời, liền đánh Văn-Huệ mấy rui bên mặt, làm cho Văn-Huệ đương ngồi té ngửa, như bịnh kinh-phong, tả-hữu trông thấy mất hồn, không biết có sao mà nói, một lát Văn-Huệ tỉnh dậy, chỉ nói chuyện với Trung-thơ là Trần-văn-Kỷ được hay, từ bữa đó rồi, Văn-Huệ trong mình mang bịnh, lương-y điều trị hết sức, mà chưng bịnh mỗi ngày một thêm. Văn-Huệ biết sự chết trong mình, bèn trối lại với con là Quang-Toản mà nói : Con ơi.... Tổ-tiên của mình, gốc ở huyện Hưng-nguyên tỉnh Nghệ (Nghệ-an), sau vào Qui-nhơn trú ngụ, mới mội hai đời, nay cha chết rồi, thời con phải định đô tại Nghệ-an, là chỗ quê cha đất tổ, nếu lại chỉ đó núi sông hiểm gia, chẳng ai dám xâm lấn tranh hành, còn Phú-xuân-thành là một chỗ danh đế, con không thể bỏ loán cho được, bởi vậy, cha xây thành Nghệ-an kiên cố, đặng con hưng cử ngày sau, sự hơn thế tại con phát nghe lời, cha chết cũng đành hồn vô, Văn-Huệ nói rồi hắp hối, hồn xuống suối vàng, Quang-Toản kế vị Annam (Quốc-vương, đổi niên hiệu Cảnh-thịnh (đời Quang-trung làm Cảnh-thạnh) tuy Văn-Huệ có lời trối lại, mà Quang-Toản chẳng nghe lời. Toản ta ở tại Phú xuân, chỉ chăm bề du hí, Thái-sư là Bùi-đức-Tuyên nhiếp chánh, mọi sự quyền bính một tay, bởi cớ, Tây-sơn thế lực suy vi, không được cường thạnh như hồi trước.

Bửu-Ấy, bà tánh ở tại Thuận-quảng, (Thuận-hóa Quảng-nam) bị đô kích với Tây-sơn đã lâu, ngày đêm trông tướng chúa Nguyễn (đức Gia-Long) phản hồi, dường như trời hạn trông mưa một thứ, nên nhơn dân cả lối khẩn nguyện mà rằng : « Xin trời thổi ngọn gió nam, để cho chúa Nguyễn thuận buồm chạy ra » còn nhơn dân ở lại Gia-định như thường, đều được an cư lạc nghiệp, lớp cho sàng cầy, lớp chỗ tiền lúa, giành nhau hiến nạp tại quan, ngoài ra thương thuyền của Tây-dương, đem bán sáng đặn đủ thứ, kể đến thời tiết gió nam, quan quân giống buồm đánh giặc, chẳng nào hết gió, thời lui thuyền trở về, vì luật phép có câu : « Động binh, tịnh vi dân » nên quân lính không tôn hao vô sự tại thực.

Năm Qui-sửu tháng ba, đức Gia-Long cử binh thảo lộc, thâu phục Binh-khang (Nha-trang) và Phú-yên, Tây-sơn Nguyễn-văn-Nhạc bỉ thua, chạy về Qui-nhơn trần thủ, (Nguyễn-văn-Nhạc chiếm cứ từ Phú-yên tới Qui-nhơn) Võ-tánh phụng mạng đốc chiến, đem binh nhà ngày thành (Qui-nhơn, Văn-Nhạc cố thủ thành trì, khiến người cầu viện với Ng.-quang-Toản, (Quang-Toản ở Phú-xuân Huế) Quang-Toản khiến Thái-sư là Nguyễn-văn-Hưng phó viện, Qui-nhơn mới khỏi bị vây, đến mùa xu tháng năm, đức Gia-Long trở về Gia-định, khiến tướng sĩ đón trù phòng trí, trần thủ thành Phú-yên, lại truyền chư quân xây thành tại Nha-trang, bốn phía thành bằng đất, (hồ thành) gọi bằng Diên-khánh-thành.

Năm ấy mùa thu tháng bảy, Ng.-văn-Hưng (Thái-úy của Quang-Toản) đem binh bức hiếp Nguyễn-văn-Nhạc, chiếm cứ thành Qui-nhơn, Văn-Nhạc vì cớ sầu phiền, phát bịnh phải chết, con trai Văn-Nhạc là Tiểu-Triều còn nhỏ, Quang-Toản phong làm Hiếu-công, cất một huyện Phù-ly, giao cho Tiểu-Triều làm thực-ấp, bởi vậy, Tiểu-Triều đối với Nguyễn-quang-Toản, anh em có sự bất hòa, (Tiểu Triều con nhà bác, Quang-Toản con nhà chú).

Mai tiếp

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Ko'a)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào **ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc,** *hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.*

Thật là một **thứ rượu mùi vị** *rất* **ngon ngọt.**

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục **sức mạnh lại.**

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

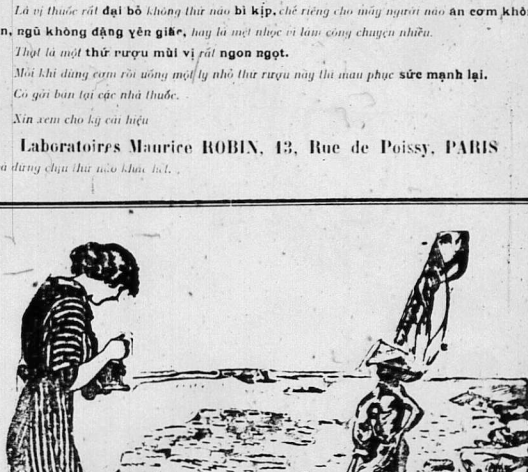

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang ;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẾ BẢI HẠT

Dương ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng

nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm đầu tích !

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

Thuốc liệu PILULES PINK

là thuốc bổ dưỡng sức lực, khỏe mạnh mạnh, người đau mất máu hay là ốm yếu mòn mỏi nên dùng vô lượng.

Thuốc liệu PILULES PINK

đáng trị các chứng nhiệc yếu trong mình quá thật hay, vì thuốc ấy thấm bổ máu mạch, đường gân chắc cốt, làm cho ăn uống hết ngon, mau tiêu và giúp chuyển cả thân thể liên lạc mạnh giỏi.

Thuốc liệu PILULES PINK

cho là một thứ thuốc hay, uống hiệu-nghiệm hơn hết, vì các chứng bịnh vì huyết kém thiếu hụt, hay là gần cốt nhơn yếu mà sanh biến ra, nào là bịnh hư huyết, chứng buồn-rầu trí thần, trong mình lực yếu hại hồi, lúc con nít vậy nấy, lớn đến ba có tuổi hết có thầy, các chứng trong bao-tử, nhứt đau công là bịnh lặt gần cốt.

Thuốc ấy có bán công trong các nhà bán thuốc.

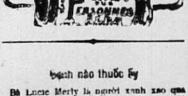

Bịnh nào thuốc ấy

Bà Lucie Merly là người tánh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại đó da thắm thít. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công hiệu bằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung tục và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, không nào như đục cái sinh khí trong người lên, vì vậy cho nên thuốc nầy trị được bệnh xanh xao, suy huyết, suy não (não người) thiếu lực, đau da dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang lớn, đàn bà đông tuổi và hết kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

TẠI HÀNG ĐẠI-ÍCH

29, đại lộ Tổng-đốc-Phương à Cholon

Là hàng có danh trở nhiều hiệu xe máy kiểu kiểm thời, xe đủ màu rất đẹp và bán đủ đồ phụ tùng xe máy giá phải chẳng và bổn-hiệu làm Đại-Lý hiệu đèn **manchon** *hiệu* **Succès,** *đủ kiểu dùng bằng dầu sáng sức sáng 150 bougies và hiệu* **đèn Condé** *treo và để bàn sức sáng 120 bougies dùng bằng dầu sáng. Xin chư quí vị lưu ý rất cảm ơn.*

Bán sỉ và bán lẻ.

Chủ-nhơn kính cáo.

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :

NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHƯNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KÍ TÊN HIỆU

« USINES DU RHONE »

gọi chắc là được thuốc bao chế tinh sảo và công hiệu

1207

QUỐC HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUỆ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bổ quốc Nam mình quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhựa sống đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn tộ chừng nào thì bổ lên cho quốc hương mình chừng nấy.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAÏQUES

Maison Fondée en 1909

rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tối thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm. Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép đi tắt: (Adresse télégraphique:) MARACAME — SAIGON

VỚI RA THƠNG THẢ hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui. gần trại binh tập ở ma.

VIÊT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, đường Pellerin. — SAIGON

Dây thép nói số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng kỳ hạn là « Comptes Courants de chèques » bằng bạc Đông-Pháp hay là Tiền quan Langsa, sanh lời 4 phân trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có số «VIÊT-KIỀM» bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời đặng 5 phân trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiện lợi, lấy ra khỏi phải cho hay trước và cho đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng kỳ hạn là « Dépôts Fixes » cho lời 6 phân trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu sự xin rút ra trước hạng kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phân trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng kỳ vậy.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây thẹp.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo lãnh và có đồ bảo-chứng hiện-tại đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng hóa nhập cảng.

Công-ty VIÊT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc phá Ngân-hàng hay là hàng buôn.

Qui ông:

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, Phó-hàm, ở Gò-công, Danh-dự Hội-trưởng.
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH, Hội-đồng Hội-nghị tư, ở Biên-hòa, Chánh Hội-trưởng.
NGUYỄN-VĂN-CỦA, Chủ nhà-in, Phó Hội-trưởng.
NGUYỄN-TẤN-VĂN, Nghiệp-chủ, ở Saigon Quản-lý Hành-sự.

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE Place du Théâtre, SAIGON

MARQUE DÉPOSÉE

CRESYLINE HACHER

assainit la maison chasse les insectes détruit les microbes

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi thùng nhỏ là: 0$50

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

Le Phoscao constitue l'aliment rationnel des convalescents, des anémiés, des surmenés, des nourrices, des vieillards, et de ceux qui souffrent de l'estomac ou qui digèrent difficilement.

ENVOI GRATUIT D'UNE BOITE-ECHANTILLON

A. DARDANNE & Fils, 12, Rue de la Tour-des-Dames, PARIS (9e) 33

Đại-lý nội cõi Đông-pháp

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng ngành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thalbinh, Yunnanfou. Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang. Donghoi, Thuxa.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho đờm, đến ít hết, không sót, tánh thuốc chẳng hàng chẳng tạo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (ấm gió) sanh ra ho hen, tâm nhiều nồi sống, lạ thường ho lao ho lôn con nít bị phong hàng, hơi thở rống máy, phổi sanh lao hao, tức tiếng, lái tức, sốc bông hoặc lớn tuổi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì dăng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường. An ngon ngủ ngon rõ ràn giấc một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng ba cố mua dùng, xin hãy nhớ lựa tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổ đường có râu chưng nơi tòa kéo, làm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vị tham tâm chế thuốc bậy ba, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đăng hịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con rít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café. như chứng bịnh chưa dứt thì cứ nống ý hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ, rồi sự kết hiệu ít nước.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

LỜI NÓI THẬT:

Xà-bong NGUYỄN-HƯU

TỐT MÀ GIÁ RẺ

C.J. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

KHI CHÚ-TÔN MUỐN MƯA HAY LỤA

BỊNH ĐAU MÁU — MÒN MỎI YẾU MỆT HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC LIỆT MỎI GÂN CỐT

Các qui-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất gan đa, không muốn làm chi hết. Có làm chuyện vì thì cũng nặng coi khó. An uống không ngon, tối ngủ chẳng yên. lan lớn hay có chiêm bao thấy đầu quan gì. Trí nhớ lớn xộn, quên trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, bụng hồi hoài, tưởng đến chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hề chi, vì là trong mình mệt mỏi tốn sau yếu nhiệc, nếu nhờ uống thuốc ngọt

L'ELIXIR ZIDAL

của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sức lực hườn sanh đủ cả.

Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt êm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Trí hóa sáng lại, hết lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình. Trí thức có lại, nghĩ xa thấy rõ, sức lực có thêm gân chuyển bằng mười, việc chi coi làm cũng dễ.

Giá mỗi ve: 11 fr. 50

Cả sách nhỏ chỉ biểu rõ đủ đều, xin gởi hỏi nhơn vô lương, y khoa nhân chấn, gởi thư hỏi hãng Spécialiste Neurologique du Dr BALLAS, 21, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CỐ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

VIN TONIQUE & RI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trên hiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mà thấy ngày xuân đã thân mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marine số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.